

КОПІЯ

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1

(044) 230-06-58

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"10" грудня 2012 р.

Справа № 5011-12/3283-2012

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого:

Шипка В.В.

суддів:

Верховця А.А.

Доманської М.Л.

при секретарі

Матвеєнко Т.Є.

розглянувши апеляційну скаргу Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича

на рішення Господарського суду м. Києва від 26.06.2012р.

по справі № 5011-12/3283-2012 (суддя Прокопенко Л.В.)

за позовом Компанії Командор С.А

до Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського

Валентина Вікторовича

про припинення порушення прав інтелектуальної власності

за участю представників:

від позивача: Опанасенко М.В. – дов. № 1246,1247 від 03.01.2012р.

від відповідача : Погружальський В.В. – паспорт СН 512293 вид. Старокиївським РУ ГУ МВС України в м. Києві

ВСТАНОВИВ:

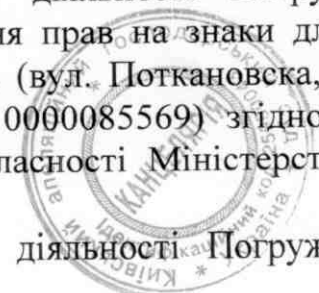
Компанія Командор С.А звернулась до Господарського суду м. Києва з позовом до Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича про припинення порушення прав інтелектуальної власності.

Представником позивача було подано уточнення до позовної заяви в якій просив стягнути з відповідача на користь позивача кошти у розмірі 37194,55 грн. та заборонити відповідачу використовувати доменне ім'я Komandor з будь-якими розширеннями.

Рішенням Господарського суду м. Києва від 26.06.2012р. у справі № 5011-12/3283-2012 позовні вимоги задоволені повністю.

Зобов'язано Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича припинити порушення прав на знаки для товарів і послуг які належать компанії Командор С.А. (вул. Поткановська, 50, 26-600 Радом, Польща, реєстраційний номер KRS 0000085569) згідно Свідоцтво Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України № 18937 від 15.03.2001.

Заборонено Суб'єкту підприємницької діяльності Погружальському

Валентину Вікторовичу згідно Свідоцтво Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України № 18937 від 15.03.2001, в т.ч. використання доменного імені KOMANDOR з усіма розширеннями.

Зобов'язано Суб'єкт підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича усунути з сайту <http://www.komandor.com.ua/> використання позначення ”, яке належать компанії Командор С.А згідно Свідоцтво Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України № 18937 від 15.03.2001.

Зобов'язано Суб'єкт підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича усунути з сайту <http://www.komandor.com.ua/> фотографії які належать компанії Командор С.А. згідно з агентською Угодою 20.10.2005.

Стягнуто з Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича на користь компанії Командор С.А. 25 000,00 грн. моральної шкоди, 1 073 грн. судового збору за вимоги немайнового характеру, 1 610 грн. судового збору за вимоги майнового характеру.

Стягнуто з Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича на користь компанії Командор С.А. 18 597 грн. 28 коп. витрати пов'язані з оплатою послуг адвоката.

Не погоджуючись з вказаним рішенням, відповідач звернувся до Київського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою в якій просить рішення Господарського суду міста Києва від 26.06.2012р. по справі № № 5011-12/3283-2012 скасувати та прийняти нове рішення, яким відмовити в задоволенні позовних вимог повністю.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 14.09.2012 р. апеляційну скаргу Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича прийнято до провадження та призначено до розгляду на 22.10.2012р.

Розпорядженням Голови Київського апеляційного господарського суду від 22.10.2012р. було внесено зміни до складу колегії суддів.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 22.10.2012 р. апеляційну скаргу Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича прийнято до провадження.

Через відділ документального забезпечення 18.10.2012р. представником позивача був поданий відзив на апеляційну скаргу в якому просить суд рішення залишити без змін, а апеляційну скаргу без задоволення, а також подано клопотання про доручення до матеріалів справи докази.

Через відділ документального забезпечення 22.10.2012р. представником відповідача подано клопотання про витребування доказів.

В судовому засіданні 22.10.2012р. відповідно до ст. 77 ГПК України було оголошено перерву до 12.11.2012р.

Через відділ документального забезпечення 12.11.2012р. представником відповідача були поданні додаткові пояснення до апеляційної скарги.

В судовому засіданні 12.11.2012р. відповідно до ст. 77 ГПК України було оголошено перерву до 26.11.2012р.

Через відділ документального забезпечення 21.11.2012р. представником позивача були подані додаткові документи до справи.

Відповідно до ст.77 ГПК України господарський суд відкладає розгляд справи, коли за якихось обставин спір не може бути вирішено в даному засіданні.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 26.11.2012р. розгляд справи № 5011-12/3283-2012 було відкладено на 10.12.2012р. у зв'язку з витребування додаткових документів.

Через відділ документального забезпечення 28.11.2012р. представником позивача було подано клопотання про витребування у ТОВ «Хостмайстер» та у ТОВ «Лаки Лайн» інформацію про та на кого зареєстровано сайт <http://www.komandor.com.ua/>.

Розглянувши дане клопотання, колегія суддів дійшла висновку про його відмову в задоволенні, оскільки відповідач у судовому засіданні повідомив, що вищевказаний сайт належить ПП «Командор». Крім того, позивачем надана відповідь ТОВ «Лаки Лайн» від 05.12.2012р., згідно якого власником сайту <http://www.komandor.com.ua/>, є ПП «Командор».

Розпорядженням заступника Голови Київського апеляційного господарського суду від 10.12.2012р. було внесено зміни до складу колегії суддів.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 10.12.2012р. апеляційну скаргу Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича прийнято до провадження.

Через відділ документального забезпечення 07.12.2012р. представником позивача надані письмові пояснення по справі.

Представник позивача в судовому засіданні 10.12.2012р. проти апеляційної скарги заперечував.

Представник відповідача в судовому засіданні 10.12.2012р. апеляційну скаргу підтримав та просив її задовольнити.

Розглянувши доводи скарги, заслухавши представника позивача, відповідача, перевіrivши матеріали справи та зібрані у ній докази, колегія суддів апеляційного господарського суду встановила наступне.

Позивачем є Польська компанія належним чином створена та існуюча відповідно до законів Польщі, зареєстрована в реєстрі підприємців, який ведеться Регіональним Судом міста Варшава, XIV Відділення Господарського Державного Судового реєстру, під номером KRS 0000085569, зареєстрований офіс якої знаходиться за адресою вул. Поткановська, 50, 26-600 Радом, Польща, та діє у формі акціонерного товариства, що підтверджується витягом з реєстрів підприємців станом на 13.01.2012, який міститься в матеріалах справи.

Позивач здійснює свою діяльність з проектування та виробництва систем розсувних дверей та систем для забудови ніш та шаф-купе.

Якість продукції яка виготовляється позивачем підтверджується сертифікатом якості ISO за номером 40440-2008-AQ-POL-FINAS, який міститься в матеріалах справи.

15.03.2001 року Позивач отримав Свідоцтво Державного департаменту

інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України № 18937 (надалі –Свідоцтво) на знак для товарів і послуг - KOMANDOR, який зареєстрований 15.03.2001 року (дата публікації відомостей про видачу Свідоцтва - "15" червня 2001 року, Бюл. N 2; Заявка N97062001 подана "27" червня 1997 року). Копія Свідоцтва міститься в матеріалах справи.

18.07.2007 строк дії свідоцтва було продовжено 27.06.2017 (Бюл. № 12 від 10.08.2007), що підтверджується випискою з державного реєстру свідоцтв України на знаки для товарів і послуг від 10.08.2007, копія якої міститься в матеріалах справи.

Позивач зазначає, що на початку 2011 року йому стало відомо про незаконне використання Відповідачем на території України знаку для товарів і послуг, право власності на який належить Позивачу на підставі Свідоцтва.

Так, Відповідач розмістив на сторінках власного сайту <http://www.komandor.com.ua/> інформацію про компанію Позивача, різноманітні посилання на її діяльність, інформацію про програмне забезпечення та знак для товарів та послуг, який є схожим настільки, що його можна сплутати зі знаком для товарів і послуг за Свідоцтвом України № 18937, який належить Позивачу.

Позивач стверджує, що шляхом ідентичного оформлення та змісту сайту, використання на сторінках свого сайту знаку для товарів та послуг KOMANDOR Відповідач вводить в оману споживачів і видає сумнівну продукцію за продукцію компанії Позивача.

Відповідно до п. 4 ст.16 Закону України "Про охорону прав на знаки для товарів і послуг" Використанням знака визнається: нанесення його на будь-який товар, для якого знак зареєстровано, упаковку, в якій міститься такий товар, вивіску, пов'язану з ним, етикетку, нашивку, бирку чи інший прикріплений до товару предмет, зберігання такого товару із зазначеним нанесенням знака з метою пропонування для продажу, пропонування його для продажу, продаж, імпорт (ввезення) та експорт (вивезення); застосування його під час пропонування та надання будь-якої послуги, для якої знак зареєстровано; застосування його в діловій документації чи в рекламі та в мережі Інтернет. Знак визнається використаним, якщо його застосовано у формі зареєстрованого знака, а також у формі, що відрізняється від зареєстрованого знака лише окремими елементами, якщо це не змінює в цілому відмітності знака.

Свідоцтво надає його власнику виключне право забороняти іншим особам використовувати без його згоди, якщо інше не передбачено цим Законом: зареєстрований знак стосовно наведених у свідоцтві товарів і послуг; зареєстрований знак стосовно товарів і послуг, споріднених з наведеними у свідоцтві, якщо внаслідок такого використання можна ввести в оману щодо особи, яка виробляє товари чи надає послуги; позначення, схоже із зареєстрованим знаком, стосовно наведених у свідоцтві товарів і послуг, якщо внаслідок такого використання ці позначення і знак можна сплутати; позначення, схоже із зареєстрованим знаком, стосовно товарів і послуг, споріднених з наведеними у свідоцтві, якщо внаслідок такого використання можна ввести в оману щодо особи, яка виробляє товари чи надає послуги, або

ці позначення і знак можна сплутати (п.5 ст. 16 Закону України "Про охорону прав на знаки для товарів і послуг"

Згідно ч. 1. ст. 4 Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції", використання без дозволу уповноваженої на те особи чужого імені, фірмового найменування, знаків для товарів і послуг, інших позначень, а також рекламних матеріалів, упаковки товарів, назв літературних, художніх творів, періодичних видань, зазначень походження товарів, що може призвести до змішування з діяльністю іншого господарюючого суб'єкта (підприємця), який має пріоритет на їх використання є неправомірним.

Також, позивач зазначає, що Відповідач на сторінках свого сайту без дозволу Позивача розмістив фотографії з сайту <http://komandor.com/>, котрі належить Позивачеві, і на які Позивач має виключні авторські права, на підставі розділу 7 Агентської угоди від 20.10.2005, укладеної між Позивачем та Новум Великопольське рекламне агентство, копія якої міститься в матеріалах справи.

Відповідно до ст. 32 Закону України "Про авторське право та суміжні права" автору та іншій особі, яка має авторське право, належить виключне право надавати іншим особам дозвіл на використання твору будь-яким одним або всіма відомими способами на підставі авторського договору. Використання твору будь-якою особою допускається виключно на основі авторського договору, за винятком випадків, передбачених ст. ст. 21-25 цього Закону України "Про авторське право та суміжні права". Використання творів без письмового дозволу (укладення ліцензійного договору) та без сплати авторської винагороди є порушенням авторського права, що є підставою для звернення до суду за захистом порушених прав, що передбачено ст. 50 Закону України "Про авторське право та суміжні права". Розміщення творів у мережі Інтернет у вигляді, доступному для публічного використання, є їх відтворенням у розумінні статті 1 Закону України "Про авторське право і суміжні права", і тому на таке розміщення творів поширюється дія статті 15 цього Закону. Якщо у зв'язку з таким розміщенням порушуються майнові права суб'єкта авторського права, визначені статтею 15 названого Закону, то це дає підстави для судового захисту авторського права (пункт "а" статті 50 Закону України "Про авторське право і суміжні права").

Підпунктом 1 ст. 50 Закону України "Про авторське право і суміжні права" передбачено, що порушенням авторського права і (або) суміжних прав, що дає підстави для судового захисту, є вчинення будь-якою особою дій, які порушують особисті немайнові права суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав, визначені статтями 14 і 38 згаданого Закону, та їх майнові права, визначені ст. ст. 15, 39, 40 і 41, з урахуванням передбачених ст. ст. 21 - 25, 42 і 43 обмежень майнових прав.

При порушеннях будь-якою особою авторського права і (або) суміжних прав, передбачених статтею 50 Закону України "Про авторське право та суміжні права", недотриманні передбачених договором умов використання творів і (або) об'єктів суміжних прав, використанні творів і об'єктів суміжних прав з обходом технічних засобів захисту чи з підробленням інформації і (або) документів про управління правами чи створенні загрози неправомірного

використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав та інших порушеннях особистих немайнових прав і майнових прав суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав суб'єкти авторського права і (або) суміжних прав мають право: а) вимагати визнання та поновлення своїх прав, у тому числі забороняти дії, що порушують авторське право і (або) суміжні права чи створюють загрозу їх порушення; б) звертатися до суду з позовом про поновлення порушених прав та (або) припинення дій, що порушують авторське право та (або) суміжні права чи створюють загрозу їх порушення; в) подавати позови про відшкодування моральної (немайнової) шкоди; г) подавати позови про відшкодування збитків (матеріальної шкоди), включаючи упущену вигоду, або стягнення доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним авторського права і (або) суміжних прав, або виплату компенсацій. Відповідно до ч. 2 ст. 52 Закону України "Про авторське право і суміжні права" суд має право постановити рішення чи ухвалу про: відшкодування моральної (немайнової) шкоди, завданої порушенням авторського права і (або) суміжних прав, з визначенням розміру відшкодування.

Разом з тим колегією суддів встановлено, що сайт <http://www.komandor.com.ua/> належить ПП «Командор», засновником та керівником є Погружальський Валентин Вікторович. ПП «Командор» є окремою юридичною особою (код 32312871, реєстраційний номер юридичної особи ЄДР – 10001106981, дата державної реєстрації юридичної особи 10.02.2003р.). Громадянин Погружальський Валентин Вікторович зареєстрований суб'єктом підприємницької діяльності 10.12.2003р. (ідентифікаційний номер 2179408038, реєстраційний номер ЄДР - 20008346630).

Позивачем не надано належних та допустимих доказів, що сайт <http://www.komandor.com.ua/> належить відповідачу.

Враховуючи викладене, колегія суддів вважає, що позовні вимоги в частині зобов'язання відповідача усунути з сайту <http://www.komandor.com.ua/> незаконно використані позначення KOMANDOR та об'єкти авторського права (фотографії) не підлягають задоволенню.

Колегія суддів приймає до уваги, що СПД Погружальський В.В. у своїй діяльності використовував позначення KOMANDOR, оскільки на офіційному сайті ПП «Командор» (www.komandor.com.ua) вказані тел. (044) 561-64-42 та факс (044) 417-85-44, які відповідач вказував при державній реєстрації, як суб'єкт підприємницької діяльності. Ці телефони вказані у договорах на виготовлення та встановлення меблів, які укладав відповідач із третіми особами.

Відповідачем не надано суду правовстановлюючих документів на знак для товарів і послуг KOMANDOR, який він використовує у своїй діяльності чи доказів надання Позивачем дозволу на використання знаку для товарів і послуг, який належить останньому на підставі Свідоцтва України № 18937.

Таким чином, відповідач використовує у своїй діяльності знак для товарів і послуг KOMANDOR без належних для цього правових підстав.

Щодо вимог Позивача про стягнення з Відповідача компенсації за

заподіяну моральну (немайнову) шкоду слід зазначити наступне.

Позивач стверджує, що Відповідач у роботі з потенційними клієнтами, окрім використання торгівельного знаку та фотографій компанії Командор, з вересня 2010 року представлявся представником фірми Командор, укладав, не маючи на це правових підстав, від імені фірми договори на виготовлення та монтаж меблів. Зазначені дії Відповідача умисно створювали у потенційних клієнтів асоціації та приналежність до компанії Позивача.

Зобов'язання за вищевказаними договорами Відповідачем не виконувались, а кошти в загальному розмірі 46 070,00 грн. сплачені громадянами в якості завдатку не повертались, що підтверджується Колективною заявою громадян № 14/02/11-1 Прокурору м. Києва Ударцову Юрію Володимировичу.

Окрім того, з вини Відповідача на телебаченні було створено спец репортаж, в якому йшлося про начебто невиконання компанією Командор своїх зобов'язань, що не могло не призвести до втрати ділової репутації.

Із доказів, які містяться в матеріалах справи вбачається, що протиправна діяльність Відповідача тривала з вересня 2010 року по березень 2012 року, загалом півтора року.

Згідно з ч. 2 ст. 23 ЦК України моральна шкода полягає, зокрема у приниженні честі, гідності а також ділової репутації фізичної або юридичної особи.

Частиною 1 ст. 1167 ЦК України, передбачено, що моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності вини, крім випадків встановлених ч. 2 зазначеної статті.

Згідно з п. 9 ч. 2 ст. 16 ЦК України, пунктом "в" ч. 1 ст. 52 Закону України "Про авторське право і суміжні права" суб'єкти авторського права і (або) суміжних прав можуть звернутись до суду з вимогою про відшкодування моральної (немайнової) шкоди, заподіяної внаслідок порушення цих прав. Моральна шкода полягає, зокрема: в приниженні гідності, честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної або юридичної особи; а її відшкодування здійснюється грошми, іншим майном або в інший спосіб (ст. 23 ЦК України).

При розгляді відповідних справ судам необхідно враховувати роз'яснення, викладені в постанові Пленуму Верховного Суду України від 31 березня 1995 року № 4 "Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди".

Постановою Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 № 4 "Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди" передбачено:

- під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних та фізичних страждань або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі **незаконними** діями або бездіяльністю інших осіб;

- під немайновою шкодою, заподіяною юридичній особі, слід розуміти втрати немайнового характеру, що настали у зв'язку з приниженням її ділової

репутації, а також вчинення дій, спрямованих на зниження престижу чи піддрив довіри до її діяльності;

- відповідно до загальних підстав цивільно-правової відповідальності обов'язковому з'ясуванню при вирішенні спору про відшкодування моральної (майнової) шкоди підлягають: наявність такої шкоди, протиправність діяння її заподіювача, наявність причинного зв'язку між шкодою і протиправним діянням заподіювача та вини останнього в її заподіянні. Суд, зокрема, повинен з'ясувати, чим підтверджується факт заподіяння позивачеві моральних чи фізичних страждань або втрат немайнового характеру, за яких обставин чи якими діями (бездіяльністю) вони заподіяні, в якій грошовій сумі чи в якій матеріальній формі позивач оцінює заподіяну йому шкоду та з чого він при цьому виходить, а також інші обставини, що мають значення для вирішення спору.

Розмір відшкодування моральної (немайнової) шкоди повинен визначатись залежно від характеру немайнових втрат (їх тривалості, можливості відновлення тощо) та з урахуванням інших обставин. Зокрема, враховуються ступінь зниження престижу, ділової репутації, час та зусилля, необхідні для відновлення попереднього стану.

Статтею 43 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом

Враховуючи вищезазначені обставини, колегія суддів вважає, що місцевий суд дійшов вірного висновку про задоволення позовних вимог позивача про стягнення з відповідача моральної не майнової шкоди частково у сумі 25 000,00 грн.

Також, Позивач просив суд покласти на відповідача витрати за юридичні послуги.

Відповідно до ст. 44 Господарського процесуального кодексу України судові витрати складаються з судового збору, сум, що підлягають сплаті за проведення судової експертизи, призначеної господарським судом, витрат, пов'язаних з оглядом та дослідженням речових доказів у місці їх знаходження, оплата послуг перекладача, адвоката та інших витрат пов'язаних з розглядом справи.

Позивачем надано належним чином засвідчені копії Договору про надання послуг з правового консультування № КОМ/29-09-11/GPAS, укладений 29.09.2011 між Компанією Командор С.А. та Товариством з обмеженою відповідальністю "Джі Пі Едвайзорз" в особі адвоката Гасюка А.В., Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 2337/10 від 25.09.2003 представника Позивача, Акт надання послуг № GPS00000011 від 31 січня 2012 року на суму 37 194,55 гривень, виписка з банку про зарахування коштів на рахунок представника Позивача від 08.12.2011, виписка з розподільчого рахунку банку про отримання коштів від Позивача від 07.12.2011, копії яких містяться в матеріалах справи.

У п. 10 Роз'яснення Вищого арбітражного суду України від 04.03.1998 №

02-5/78 "Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України"(в редакції Роз'яснення Президії Вищого господарського суду України від 31.05.2002 № 04-5/609 "Про внесення змін і доповнень і про визнання такими, що втратили чинність, деяких роз'яснень президії Вищого арбітражного суду України") зазначається, що витрати позивачів та відповідачів, пов'язані з оплатою ними послуг адвокатів, адвокатських бюро, колегій, фірм, контор та інших адвокатських об'єднань з надання правової допомоги щодо ведення справи в господарському суді, розподіляються між сторонами на загальних підставах. Відшкодування цих витрат здійснюється господарським судом шляхом зазначення про це у рішенні, ухвалі, постанові за наявності документального підтвердження витрат, як-от: угоди про надання послуг щодо ведення справи у суді та/або належно оформленої довіреності, виданої стороною представникові її інтересів у суді, і платіжного доручення або іншого документа, який підтверджує сплату відповідних послуг.

В пункті 12 роз'яснення президії Вищого арбітражного суду України від 04.03.98 N 02-5/78 "Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України", зазначено: "Вирішуючи питання про розподіл судових витрат, господарський суд має враховувати, що розмір відшкодування названих витрат, крім державного мита, не повинен бути неспіврозмірним, тобто явно завищеним. За таких обставин суд з урахуванням обставин конкретної справи, зокрема, ціни позову, може обмежити цей розмір з огляду на розумну необхідність судових витрат для даної справи".

Враховуючи викладене, вимоги позивача про витрати на юридичні послуги підлягають задоволенню частково, в сумі 18 597,28 грн.

Відповідно до ст. 33 ГПК України кожна із сторін повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підстави своїх вимог чи заперечень.

За таких обставин, колегія суддів вважає, що апеляційну скаргу Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича підлягає залишенню без задоволення, а рішення Господарського суду м. Києва від 26.06.2012р. у справі № 5011-12/3283-2012 підлягає зміні.

Керуючись ст.ст. 101 - 105 ГПК України, Київський апеляційний господарський суд, –

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича підлягає залишити без задоволення.
2. Рішення Господарського суду м. Києва у справі № 5011-12/3283-2012 від 26.06.2012р. змінити, виклавши резолютивну частину у наступній редакції:

«1. Позов задовольнити частково.

2. Зобов'язати Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича (місце проживання: 04070, м. Київ, Подільський район, вул. Введенська, буд 32, кв. 32, ідентифікаційний код 20008346630) припинити порушення прав на знаки для товарів і послуг які належать

компанії Командор С.А. (вул. Поткановска, 50, 26-600 Радом, Польща, реєстраційний номер KRS 0000085569) згідно Свідоцтво Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України № 18937 від 15.03.2001;

3. Заборонити Суб'єкту підприємницької діяльності Погружальському Валентину Вікторовичу (місце проживання: 04070, м. Київ, Подільський район, вул. Введенська, буд 32, кв. 32, ідентифікаційний код 20008346630) використання позначення ", яке належать компанії Командор С.А. (вул. Поткановска, 50, 26-600 Радом, Польща, реєстраційний номер KRS 0000085569) згідно Свідоцтво Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України № 18937 від 15.03.2001, в т.ч. використання доменного імені KOMANDOR з усіма розширеннями;

4. Стягнути з Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича (місце проживання: 04070, м. Київ, Подільський район, вул. Введенська, буд 32, кв. 32, ідентифікаційний код 20008346630) на користь компанії Командор С.А. (вул. Поткановска, 50, 26-600 Радом, Польща, реєстраційний номер KRS 0000085569) 25 000,00 (двадцять п'ять тисяч) грн. моральної шкоди, 1 073 (одну тисяча сімдесят три) грн. судового збору за вимоги немайнового характеру, 1 610 (одну тисячу шістсот десять) грн. судового збору за вимоги майнового характеру.

5. Стягнути з Суб'єкта підприємницької діяльності Погружальського Валентина Вікторовича (місце проживання: 04070, м. Київ, Подільський район, вул. Введенська, буд 32, кв. 32, ідентифікаційний код 20008346630) на користь компанії Командор С.А. (вул. Поткановска, 50, 26-600 Радом, Польща, реєстраційний номер KRS 0000085569) 18 597 (вісімнадцять тисяч п'ятсот дев'яносто сім) грн. 28 коп. гривні за витрати пов'язані з оплатою послуг адвоката.

6. В іншій частині позову відмовити».

3. Доручити Господарському суду м. Києва видати накази.

4. Матеріали справи № 5011-12/3283-2012 повернути до Господарського суду м. Києва.

5. Постанова може бути оскаржена в касаційному порядку до Вищого господарського суду України протягом двадцяти днів з дня її прийняття.

Головуючий суддя

Шипко В.В.

Судді

Верховець А.А.

Доманська М.Л.

Повний текст постанови підписано: 12.12.2012р.

Секретар с/з. Канцелярія. Мав'яничо

